

Overwegingen evangeliën van de vastenzondagen

In dit jubileumjaar 2025, dat door paus Franciscus is gericht op het thema van hoop, willen we de *evangeliën van de vastenzondagen* in dit liturgische jaar *in het licht van de hoop opnieuw lezen*.

De wereld van vandaag lijkt meer dan ooit onderworpen aan de wet van de sterkste te zijn. De vastentijd nodigt ons uit tot een andere logica: de bekering tot de hoop. Is deze bekering een utopie? Nee! Ze verloopt via een bekering tot God en tot onze naaste. Hoop is een ontmoeting tussen onze verwachtingen en de genade van God. Hoop is geen menselijke, maar een theologische deugd, dat wil zeggen een deugd die God als onderwerp heeft en die tot ons spreekt vanuit God. – Jean-Pierre Delville, bisschop van Luik

1e vastenzondag

De verzoeking door de duivel of het uitsluiten van de hoop

Het evangelie van de eerste vastenzondag biedt ons het verhaal van de verzoeken van Jezus in de woestijn (Lk 4,1-13). Met de woorden van de duivel toont de tekst het uitsluiten van de hoop of, met andere woorden, de onmiddellijke bevrediging aan. Jezus plaatst tegenover de woorden van de duivel hoop op een nieuwe toekomst. Zo belooft Jezus in de *eerste verzoeking*, daar waar het om brood gaat, dat de duivel het liefst onmiddellijk uit de handen van Jezus zou willen hebben, een ander soort voedsel, waarvan we vermoeden dat het geestelijk voedsel is.

De *tweede verzoeking* is die van de onmiddellijke macht over alle naties van de aarde. Jezus stelt daar de macht van God tegenover. Alleen God moet aanbeden worden.

De *derde verzoeking* is de verwachting van een onmiddellijke actie van God. Jezus stelt daar de eerbied voor de tijd en het moment van handelen van God tegenover, door te zeggen: "Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen."

Ook wij moeten de verzoeking van "alles, nu en onmiddellijk" weerstaan, die het tegenovergestelde van hoop is. We moeten de verzoeking van materialisme, van absolute machtsbezit en controle over God weerstaan. In sociale zin zou men ook kunnen zeggen: de samenleving moet zich richten op het algemeen welzijn en niet alleen het eigenbelang in overweging nemen; ze moet de absolute macht van individuen of een enkeling vermijden en de uitsluiting van anderen, zoals armen en vluchtelingen, voorkomen; ze moet vermijden een magisch begrip van God te bevorderen; in plaats daarvan moet ze zich bezighouden met grote problemen, zoals ecologie.